

عنوان مقاله:

ایرادات استناد قضات به علم ناشی از تجمیع ظنون در اثبات مسائل کیفری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدرضا حمیدی - استادیار گروه فقه و میانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

زهره حاجیان فروشانی - استادیار گروه فقه و میانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، اهواز، ایران

فاطمه ماسچی زاده - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

ماده ی ۱۶۲ قانون مجازات اسلامی، مسیر استناد قضات به امارات قضایی برای اثبات مسائل کیفری را هموار کرده است. امارات قضایی، مجموعه اوضاع و احوالی است که از نگاه قاضی دلیل بر امری دانسته شود. استناد به امارات قضایی در راستای نظام ادله ی معنوی و همانند رویکرد تجمیع ظنون نزد فقهاست. به نظر می رسد اثبات مسائل کیفری، به ویژه حدود و به طور خاص حدودی کهنهها جنبه ی حق الهی دارند توسط امارات قضایی. دارای ایرادات مهمی همچون منافات با قاعده ی درء و ناسازگاری با رویکرد تسامح-مدار شرع در مسائل کیفری است. دست کم در مواردی که این امارات موجب علم قطعی قاضی نشود. استناد به آنها درست درست به نظر نمی رسد.

کلمات کلیدی:

امارات قضایی، علم قاضی، تجمیع ظنون، قاعده ی درء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747842>

